

Arxi Diocesà descobreix la venda de les « oies» de Santa Maria del Mar per reparar els danys del setge de 74

Arxi Diocesà descobreix la venda de les « oies» de Santa Maria del Mar per reparar els danys del setge de 74

Els efectes venuts amb l'autorització de l'arquebisbat, estaven valorats en set mil set-cents lliures, que van servir per reparar els danys de la basílica i recuperar l'anomenat «dret de campanes»

10 Setembre, 2019 - ESGÉS A DE BARCELONA

Arxi Diocesà de Barcelona ha descobert documentació que mostra un fet desconegut fins ara: Santa Maria del Mar va haver de vendre bona part dels seus objectes de culte per reparar els seriosos danys al temple ocasionats pels bombardejos de 1714. Aquesta venda, autoritzada pel bisbat, també va servir per poder recuperar les campanes, que les tropes

Arxi Diocesà descobreix la venda de les « oies» de Santa Maria del Mar per reparar els danys del setge de 1714

borlòniques van «reqüerir» l'1 de setembre d'aquell any per l'anomenat «dret de campanes». Tanmateix, amb aquestes gestions no es van aconseguir tots els diners necessaris i es va haver de recórrer a donacions de prohoms de l'època.

Entre els documents trobats hi ha una petició feta el 20 d'octubre de 1714 per la Junta de Santa Maria del Mar. En ella «los obreros de la parroquia Iglesia de Santa Maria del Mar de la present ciudad de Lérida y representan a vuestre señoría que a instancia del General y demas oficiales de la Artilleria; se ha fet petición y demanda de 2942 llires por la porción tocant a pagar a dita Iglesia por lo dret de campanas (el vencedor retirava totes les campanes que havien cridat a somatent i, per recuperar-les, s'havia de pagar un tribut elevat), y axi mateix que la dita Iglesia se troba molt dirridada por ocasión de las bombas que caigieron en ella durante lo sitio, y amanassada de forma que no se pueden prevenir los convenientes y necesarios reparos de ditas rinas, y de las que se amanassan; (...) reparos de dita Iglesia que segons la relación han feta los expertos maestros de canes y fusters por dits reparos, son menester mas de 2000 llires».

Els responsables del temple afegixen també que «ademas de las quantitats se troban precisas dits obres de haverne de pagar muchas de otras en que se troban empenyats por los gastos que han soffert durante lo sitio por demandar al bisbat poder vendre la plata, or y demas paga que importa lo dit dret de campanas com y també las obras y reparos necesarios y demas deutes atrasats y deutos (...) dits obreros de present necessitan por dits efectos la quantitat de setecientos y setenta llires».

La resposta del bisbat va ser afirmativa, segons recull un altre document, i Santa Maria del Mar va vendre per valor de 3.387 llires «una imatge de Santa Madrona, quatre palmatorias de fletatge.... quatre vasijas, dos grans i dos xicas... una corona del S^o Ecce como espatllada,

Arxi Diocesà descobreix la venda de les « oies» de Santa Maria del
Mar per reparar els danys del setge de 1714

Per arribar a les 7.700 lliures totals es va recórrer a un dipòsit que diferents nobles i prohoms van fer en el seu moment «per la custodia de plata que se esperava fer per D^a glesia.» Eren, entre d'altres, el marquès «Don Carlos de Llívia, D. Pau Dalmases i Ros» (que va ser ambaixador de la Catalunya austríaca a Londres fins al 1714) o el comerciant gnasi Fontanet i Martell (que va acabar sent el tresorer de les obres de la Ciutatella).